טיבותך ושדי אחזרי], צא וראה כמה נפות מנפות ביום טוב בנהרדעאה, הרי ש**הכל יודעים שהדבר מותר**, ואין אנו מחזיקים לך טובה על דרשתך.

אשתו של רב יוסף היתה מנפה בשינוי על אחורי הנפה, **אמר לה רב יוסף**, רוצה אני פת מעולה, **ואין את צריכה לעשות בשינוי**, כי מותר לנפות ניפוי שני ביום טוב.

אשתו של רב אשי היה מנפה בשינוי על אחורי השלחן[א]. **אמר רב אשי**, אשתי **זו** היא **בתו של רמי בר חמא, שהיה מדקדק במעשיו, ואם לא שראתה כך בבית אביה, לא היתה עושה**.

רשאי למנות את הדברים שקונה ביום טוב

הבא לקנות דברי מאכל ביום טוב רשאי למנות את הדברים שקונה, ואין זה נחשב דרך חול, שכן גם בתוך ביתו רגיל אדם למנות דברים שיש לו.

- ולכן הולך אדם אצל רועה [המגדל בהמות ומוכרם], שהוא רגיל לקנות ממנו, [ומאמינו לתת לו עתה בלא לפסוק מחיר, וישלם לו אחר יום טוב], ואומר לו, תן לי גדי אחד או טלה אחד.

- וכמו כן הולך אצל טבח [=שוחט בהמות ומוכר בשר] הרגיל אצלו, ואומר לו, תן לי כף אחת, או ירך אחת.

- וכמו כן הולך אצל פטם [=המפטם עופות ומוכר], הרגיל אצלו, ואומר לו, תן לי תור אחד, או גוזל אחד.

- וכמו כן הולך אצל נחתום הרגיל אצלו, ואומר לו, תן לי ככר אחד או גלוסקא אחת.

- וכמו כן הולך אצל חנוני הרגיל אצלו[ב], ואומר לו, תן לי עשרים ביצים, או חמשים אגוזים, עשרה אפרסקיו, וחמשה רמונים, ואתרוג אחד.

אמנם לדעת תנא קמא, דווקא את מנין מה שקונה רשאי להזכיר, **אבל אסור להזכיר**

בשמו בלא תואר רב.

[א] כן פירש רש"י. ואפשר לפרש על גבי השלחן ממש, וחשיב שנוי, לפי שדרך לרקד בעריבה. ומכל מקום אין להתיר תחלת הרקדה על ידי שנוי, דהא אשונין דברייתא קאי. ורשב"ם פירש, דעל ידי שנוי אין לחלק. ויש לסמוך עליו לענין להתיר לשפחה נכרית תחלת הרקדה על ידי שנוי, אבל אנו לעצמנו אין לסמוך. [תוס'].

[ב] בין הוא נכרי בין ישראל דאין לחלק רק היכא דאיכא חששא דמחובר או נולד. [תוס'].